

λέξη «επανάσταση»» είπε «δεν δίνω πολιτική διάσταση. Ήταν κατάλυση της δημοκρατίας δια των όπλων, όμως αυτό διαφέρει από το πραξικόπημα».

Παρεμπιπτόντως, ερωτηθείς από την τηλεπαρουσιάστρια του τηλεοπτικού καναλιού Άλφα, στο δελτίο ειδήσεων στις 29 Μαρτίου 2008, τη γνώμη του για τον νέο αρχιεπίσκοπο, είπε: «Εγώ είμαι παιδί του Χριστόδουλου: θα ήθελα μια πιο δυνατή φωνή στην Εκκλησία».

Ο πολιτικός που καλείται ως σχολιαστής για τον ευρωπαϊκό διαγωνισμό τραγουδιού (Eurovision) στις πρωινές κουτσοπολίστικες εκπομπές και το βράδυ γίνεται κριτής στα καλλιστεία...

Ο κ. Ψωμιάδης συμμετείχε σε διαμαρτυρία θρησκευτικών οργανώσεων που, τον Ιανουάριο του 2000, συγκεντρώθηκαν έξω από το βιβλιοπωλείο Ιανός, στη Θεσσαλονίκη, για να διαμαρτυρηθούν για την έκδοση του βιβλίου του Μίμη Ανδρουλάκη, «Μ εις την Ν». Το πλήθος γιούχαρε τους παρευρισκόμενους και πέταγε λεμόνια και άλλα αντικείμενα, ενώ κάποιοι έκαιγαν το βιβλίο. Ο κ. Ψωμιάδης είπε ότι απλώς περνούσε από εκεί. Όμως, η ενεργή συμμετοχή του αποτυπώθηκε στο βίντεο που τον δείχνει να σπρώχνει με το πόδι, δήθεν αδιάφορα, τα φύλλα του βιβλίου που ξέφυγαν από τη φωτιά³¹!

Ο κ. Ψωμιάδης χαρακτήρισε το βιβλίο της ιστορίας ανθελληνικό και ζήτησε εντόνως την απόσυρσή του!

Ο ΛΑ.Ο.Σ., ή Τα «μικρά» κόμματα (3)

Στο κόμμα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού θα αναφερθώ εκτενέστερα, μιας και είναι ένα καινούριο κόμμα του ελληνικού κοινοβουλίου και, όπως και τα υπόλοιπα, θα ήταν σωστό να σχολιαστεί αναλόγως. Μετά τις εκλογές ο ΛΑ.Ο.Σ. έγινε ξαφνικά άμεσος και καθημερινός συνομιλητής στον δημόσιο λόγο που εκφράζεται μέσα από το κυρίαρχο μέσο προπαγάνδας, την τηλεόραση. Μάλιστα, σε πολλές περιπτώσεις οι εκπρόσωποι του ΛΑ.Ο.Σ. σχεδόν αντικατέστησαν αυτούς της Ν.Δ.: πλέον, η πολιτική αντιπαράθεση μετατέθηκε στο δίπολο ΛΑ.Ο.Σ. και ΣΥΝ. Εκεί που το πρόβλημα της ελληνικής πολιτείας είναι η ανελευθερία, ο συντηρητισμός και η αυθαιρεσία, ο δημόσιος πολιτικός λόγος εμπλουτίζεται με ένα ακραίο συντηρητικό, εθνικιστικό κόμμα. Αυτό είναι ένα παράδειγμα της θεσμοποίησης της συντηρητικής στροφής που ανέφερα στην αρχή του *Πολιτικού Ημερολογίου* ότι αναμένεται όταν οι πολιτικές συνθήκες είναι τέτοιες— όπως αυτές που έχουμε περιγράψει ως τώρα.

Ο ΛΑ.Ο.Σ. είναι ένα ακροδεξιό κόμμα που αποποιείται τον χαρακτηρι-

31. Το βίντεο υπάρχει σε διάφορες σελίδες του διαδικτύου, όπως στο You Tube, Indymedia, κ.ά.

σμό αυτόν μετά βδελυγμίας και αυτοπροσδιορίζεται αόριστα και ουδέτερα ως «λαϊκό κόμμα». Συχνά οι εκπρόσωποί του το εμφανίζουν ως «τιμητή της δημοκρατίας», ως εκφραστή ενός πηγαίου λαϊκού λόγου και συναισθήματος που απέχει από οποιαδήποτε σχέση με τα άκρα (ακροδεξιά, ρατσισμός, φασισμός, милитарισμός), ενώ έχει επιδείξει στενή σχέση ακριβώς με τα άκρα αυτά. Όποιος διαθέτει γνώση και μνήμη γνωρίζει: μεταξύ των στελεχών και των οπαδών του ΛΑ.Ο.Σ. βρίσκονται θαυμαστές του ακροδεξιού Λεπέν της Γαλλίας και του Μεταξά στην Ελλάδα, πρώην στελέχη του Ελληνικού Μετώπου και της Ε.Π.ΕΝ. (Εθνική Πολιτική Ένωση), αντισημίτες, άτομα που ζωγραφίζουν τον κέλτικο σταυρό (που έχει χρησιμοποιηθεί από ναζιστικές ομάδες στην Ευρώπη) και τραγουδούν τον εθνικό ύμνο όταν τελειώνουν τα συνέδρια του κόμματος – ενίοτε με το δεξί χέρι σηκωμένο! Και άλλα πολλά, που δεν θα αναφέρω επί του παρόντος καθώς με ενδιαφέρει περισσότερο η αναφορά στην κοινοβουλευτική του πορεία. Προσφάτως, λοιπόν, επειδή το κόμμα αποφάσισε να επιδιώξει την εκλογική επιτυχία, επιλέχτηκε η αποστασιοποίηση από οτιδήποτε θα μπορούσε να θυμίσει αυτή τη σχέση ή να την αναπαράγει, για λόγους τακτικής. Τακτική που ακολουθείται επιτυχημένα από τον πρόεδρο του κόμματος κ. Καρατζαφέρη, κυρίως, που με αρκετή ευφράδεια εμφανίζεται συνετά καταγγελτικός προκειμένου να προσελκύσει τους δυσαρεστημένους ψηφοφόρους. Έτσι, εκφράζεται υπέρ των εργατών, κατά της παγκοσμιοποίησης, κ.τ.λ. Μετά την επιτυχία του ΛΑ.Ο.Σ. στις εκλογές του 2007, οι βουλευτές του εμφανίζονται στα κανάλια ως δημοκρατικότεροι του... δημοκρατικού, επικαλούμενοι σε μόνιμη βάση μάλιστα το ότι *επιλέχτηκαν με δημοκρατικές διαδικασίες* από τον ελληνικό λαό. Συνεχής υπενθύμιση. Αγχωτική θα έλεγα.

Αυτά όταν καταφέρνουν να είναι εγκρατείς και ψυχραιμοί. Υπάρχουν, όμως, στιγμές που το πραγματικό τους πρόσωπο διαφαίνεται με καθαρότητα. Λίγα χαρακτηριστικά παραδείγματα θα αναφέρω.

Ο ΛΑ.Ο.Σ. είναι ένα κόμμα που υποστηρίζει ενεργά τον εθνικισμό. Αυτό είναι κάτι που και οι ίδιοι παραδέχονται ανοικτά καθώς, όπως λένε, δεν υπάρχει κάτι κακό στο να υποστηρίζεις το έθνος και την πατρίδα σου. Αυτό δεν είναι λάθος, φυσικά. Όμως, ο πολιτικός λόγος του εθνικισμού σχεδόν πάντα ενέχει милитарιστικές-επεκτατικές τάσεις καθώς και μισαλλόδοξες ρητορικές και πρακτικές. Κι αυτό είναι ιδίον της φασιστικής ιδεολογίας. Ενδεικτικά:

- Στις **31 Δεκεμβρίου 2007**, την παραμονή της Πρωτοχρονιάς, ένας σύλλογος Ποντίων έψαλε τα κάλαντα στον κ. Καρατζαφέρη. Όταν τελίωσαν τα κάλαντα, ο αρχηγός του κόμματος είπε: «Είθε του χρόνου να τα ψάλλουμε στην Τραπεζούντα, και του αντιχρόνου στην Σαμψούντα»! Πρόκειται για περιοχές της βόρειας Τουρκίας· όχι απλώς στα παράλια της Μικράς Ασίας, αλλά στη Μαύρη Θάλασσα!

- Στις 22 Φεβρουαρίου 2008, μεσούντος του προβλήματος με τα Σκόπια, στο κεντρικό δελτίο του Alter ήταν προσκεκλημένος ο κ. Καρατζαφέρης για μια ακόμη φορά(!). Στη συζήτηση κάποια στιγμή αναφέρθηκε το ζήτημα των συνόρων, και τότε ο καλεσμένος είπε από το τηλε-παράθυρο: «Η αλλαγή συνόρων δεν είναι κάτι που πάντα προκαλεί θλίψη»! Ο κ. Χατζηνικολάου και οι υπόλοιποι δημοσιογράφοι-σχολιαστές συνοφρυώθηκαν, λες και δεν ήξεραν ποιον συνομιλητή είχαν προσκαλέσει, και ρώτησαν δήθεν απορημένα και αποδοκιμαστικά: «Μα, τι εννοείτε κύριε Καρατζαφέρη;». «Ενώ», απάντησε, «ότι τα σύνορα δεν αλλάζουν μόνο από Βορρά προς Νότο, αλλά και αντιστρόφως»! Η αντίδραση των σχολιαστών και του κ. Χατζηνικολάου συνεχίζει τώρα να είναι ακόμα πιο ξαφνιασμένη(!), στην οποία ο πρόεδρος του ΛΑ.Ο.Σ. και πρώην βουλευτής της Ν.Δ. απαντά: «Αν αυτοί θέλουν να κατέβουν στο Αιγαίο, μπορεί να ανοίξουν την όρεξη και εδώ...». «Σε ποιους εννοείτε;», ρώτησε ο τηλεπαρουσιαστής, για να εισπράξει την απάντηση, «Στον ελληνικό Λαό!».
- Πάντως, στο συλλαλητήριο που οργάνωσε στη Θεσσαλονίκη ο ΛΑ.Ο.Σ., όπου παραβρέθηκαν 5-10.000 κόσμος (οι διοργανωτές μιλούσαν για 15.000 και τα τηλεοπτικά κανάλια το αναπαρήγαγαν ανυπερθέτως), όταν τελείωσε τον λόγο του ο κ. Καρατζαφέρης και πήγε να φύγει, ξαναγύρισε στο μικρόφωνο για να πει: «Το '13-'14 πλησιάζει!». Το έλεγε με χαρά καθώς περιστοιχιζόταν από άντρες ντυμένους με περικεφαλαίες και χλαμύδες. [Δεν πειράζει βέβαια καθώς ήταν και στο κλίμα των ημερών: ήταν καρναβάλι εκείνες τις μέρες!] Απόρησα: τι εννοεί; Το 1914 αυτό που έγινε ήταν ο Πρώτος Παγκόσμιος Πόλεμος. Ήταν τότε που η Μεγάλη Ιδέα στην Ελλάδα είχε οδηγήσει σε ένα εθνικιστικό παραλήρημα: οι Έλληνες θεωρούσαν πως, επιτέλους, θα επεκταθούν ως τη Μικρά Ασία και ακόμη παραπέρα. Ο εθνικισμός στο φόρτε του. Και που μας οδήγησε η Μεγάλη Ιδέα; Στο να χάσουμε τη Μικρά Ασία και να υποστούμε μια εθνική μα, κυρίως, ανθρωπιστική τραγωδία. Κι αυτό επειδή, αφού το 1920 ο στρατός μας έφτασε στα παράλια της Μικράς Ασίας, ο μεγαλοϊδεατισμός μας έκανε να προελάσουμε προς την Άγκυρα. Η εθνοκεντρική ματαιοδοξία από τότε μεσουρανούσε (και) σ' αυτή τη χώρα.

Ακούγοντας αυτά, μου ήρθε στο μυαλό το φυλλάδιο που είχα δει την ίδια μέρα σκορπισμένο στο δρόμο, της οργάνωσης Χρυσή Αυγή, και έλεγε:

Η ΛΥΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ: ΣΥΝΟΡΑ ΜΕ ΤΗ ΣΕΡΒΙΑ.

Φυσικά(;), ο ΛΑ.Ο.Σ. δεν έχει καμία σχέση με τη Χρυσή Αυγή! Επίσης, μως τουλάχιστον. Ανεπίσημα; Όταν έγιναν επεισόδια στο κέντρο της Αθήνας

ανάμεσα σε αριστεριστές και χρυσαυγίτες, στα τηλεοπτικά παράθυρα παρέλασαν οι βουλευτές του ΛΑ.Ο.Σ. κατακεραυνώνοντας τους αριστεριστές. Το άλλοθι τους ήταν ότι, «Εμείς καταδικάζουμε τη βία απ' όπου κι αν προέρχεται». Μάλιστα, εκεί εκδηλώθηκε και το άλλο χαρακτηριστικό των βουλευτών του ΛΑ.Ο.Σ.: είναι τόσο περήφανοι που έχουν μπει στο Κοινοβούλιο που, σε κάθε ευκαιρία το τονίζουν με τόση υπερβολή... Λες και δεν το πιστεύουν και οι ίδιοι. «Είμαι εκπρόσωπος του 5%», φώνασκει με ένταση ο βουλευτής Βελόπουλος σε τηλεοπτικό παράθυρο για να δείξει ότι η γνώμη του πρέπει να ακουστεί. Η πλάκα είναι ότι αυτός που δεν τον άφηνε να ακουστεί ήταν ο κ. Λεωνίδας Γεωργιάδης (ο αδελφός του βουλευτή του ΛΑ.Ο.Σ.) που είχε πάθει εθνικιστικό παραλήρημα και δεν άφηνε κανέναν να μιλήσει. Ούτε τον... κύριο Βουλευτή!

Ας σημειωθεί η ταυτόχρονη παρουσία δύο εκπροσώπων της ίδιας παράταξης στο ίδιο τηλεπαράθυρο!

Ο ΛΑ.Ο.Σ. έχει επίσης αρχίσει να επιδίδεται στην απαίτηση ενός ιδιότυπου πιστοποιητικού φρονημάτων. Χαρακτηριστικά, την ίδια μέρα (των επεισοδίων με τη Χρυσή Αυγή), στις **2 Φεβρουαρίου 2008**, σε άλλο τηλεοπτικό παράθυρο βρίσκονταν ο βουλευτής του ΛΑ.Ο.Σ. κ. Πλεύρης μαζί με τον αρχηγό της Αστυνομίας [Ωραίο πάνελ]! Όταν κάποιος από τους αριστεριστές κάλεσε τηλεφωνικά στην εκπομπή, ο κ. Πλεύρης τον διέκοψε και με έντονο ύφος του ζήτησε να δηλώσει ότι καταδικάζει τη βία. Ο αριστεριστής απάντησε, «Δεν θα μου πείτε εσείς τι θα πω», και ο βουλευτής του ανταπάντησε: «Δεν θα σας πω; Εγώ είμαι εκλεγμένο μέλος του Ελληνικού Κοινοβουλίου και οφείλετε να με σέβεστε»!

Αυτή η εμμονή με το γεγονός ότι είναι εκλεγμένοι στη Βουλή δείχνει, πέραν όλων των άλλων, την υπέρτατη αξία της εξουσίας και ιεραρχίας. Η εξουσία ως αυταπόδεικτη αξία και πηγή σεβασμού και κύρους. Ως αξίωμα.

[Παρένθεση: ο ακροδεξιός Λόγος

Ένα άρθρο δημοσιεύθηκε στις **11 Οκτωβρίου 2007** στον *Στόχο* (γνωστό ακροδεξιό περιοδικό με έντονα ρατσιστικό λόγο) με τίτλο «Περί ποντικών και ανθρώπων...»³².

Αντίστοιχο φόβο με τα ποντίκια επιφύλαξε η κοινωνία για τους αναρχικούς... Εξίσου αποκρουστικοί στην εμφάνιση και ρυπαροί στη σωματική υγιεινή τους, οι αναρχικοί σπέρνουν τον πανικό όπου εμφανίζονται. Ακόμα και οι “απολιτίκ” άνθρωποι, που δεν αισθάνονται στο πετσί τους

32. Αναδημοσιεύτηκε στον *Ιό της Ελευθεροτυπίας*, στις 10/02/2008.

την τρομοκρατία των Εξαρχείων, όταν δουν αναρχικούς αλλάζουν δρόμο. Το να συναντήσει κάποιος αναρχικό σε ένα σοκάκι είναι εξίσου αποκρουστικό με τη συνάντηση με ένα τρωκτικό. Ξέρεις ότι είναι ανίσχυρο, αλλά βρωμάει και δαγκώνει. Παρότι ξέρεις ότι μπορείς με ένα πάτημα να λιώσεις το ποντίκι, δεν το κάνεις. Είναι τόσο αηδιαστικό που το αφήνεις να σε προσπεράσει. Όπως και με τους αναρχικούς. Η εγγενής αδυναμία των ποντικιών τα αναγκάζει να υιοθετήσουν την τακτική της αγέλης. Ένα άλλο χαρακτηριστικό των ποντικιών είναι ότι λατρεύουν τη νύχτα. Τη μέρα είναι άφανα, και ως βρώμικα και αποκρουστικά πλάσματα, προτιμούν το σκοτάδι, ... Και σε αυτό το χαρακτηριστικό η ομοιότητα ποντικιών και αναρχικών είναι εκπληκτική.[...]

Αυτοί απομονώνονται στο γκέτο των Εξαρχείων, εμείς είμαστε στη Βουλή. Είμαστε επώνυμα ενεργά μέλη της κοινωνίας, και είναι μίζεροι κουκουλοφόροι. Είμαστε λαμπεροί και είναι αποκρουστικοί. Ελκύουμε ολοένα και περισσότερους ανθρώπους ενώ εκείνοι τους απωθούν. Ό,τι προσπάθεια και να καταβάλουν δεν είναι ικανοί να μας κάμψουν. Είμαστε άνθρωποι και είναι ποντίκια. [...]

Όμως, τα ποντίκια, όσο ασήμαντα και να είναι, κάποτε καταντούν επικίνδυνα και ενοχλητικά. Η αποκρουστική τους εμφάνιση και η βρώμα τους προκαλούν δυσανασχέτηση όταν υπερβούν το όριο που θέτουν οι κυρίαρχοι άνθρωποι. Και τότε καταφτάνει η ώρα της ΜΥΟΚΤΟΝΙΑΣ. Εδώ στην Ελλάδα είμαστε ένα βήμα πριν από το όριο αυτό. Οι επιθέσεις των αναρχικών ξεπερνούν σταδιακά το όριο του «ενοχλητικού», αγγίζοντας όλο και περισσότερο τη σφαίρα της «τρομοκρατίας». Είναι λοιπόν ζήτημα χρόνου πότε θα ξεκινήσει η απαραίτητη «μυοκτονία». Δεν είμαστε απόλυτα σίγουροι πότε θα γίνει, αλλά γνωρίζουμε καλά δύο πράγματα: Θα διαρκέσει λίγο και το τελικό ξεκαθάρισμα θα γίνει με τα μέσα που οι ίδιοι υιοθετούν εδώ και χρόνια.

Ενδιαφέρον το άρθρο. Κάτι μου θυμίζει. Όταν ήμουν φοιτήτρια είχα αγοράσει ένα πολύ ενδιαφέρον δίτομο βιβλίο. Με τον ίδιο τρόπο ενδιαφέρον δηλαδή. Ήταν *Ο Αγών Μου*, του Αδόλφου Χίτλερ. Μου είχε κάνει εντύπωση η «επιχειρηματολογία» του Χίτλερ για τους Εβραίους. Γνωρίζουμε όλοι πως ο Χίτλερ... δεν πολυσυμπαθούσε τους Εβραίους! Ο τρόπος όμως που διατυπώνει κανείς τους λόγους της αντιπάθειάς του είναι ενδεικτικός και της επικινδυνότητάς του γενικότερα. Στον *Αγών Μου* δεν υπάρχει κάποια επιχειρηματολογία, έστω και παράλογη, εναντίων των Εβραίων, κάτι που να μπορεί να αντικρουστεί με οποιοδήποτε τρόπο ή να στοιχειοθετεί μια άποψη. Η βασική θέση του Χίτλερ για τους Εβραίους ήταν ότι αυτοί... μυρίζουνε! Τον καταλαβαίνεις έναν Εβραίο, έγραφε ο Χίτλερ, από τη βρώμα· μυρίζει από μακριά!

Αυτό είναι το βασικότερο χαρακτηριστικό της φασιστικής προπαγάνδας: η επίκληση δήθεν εγγενών/βιολογικών ιδιοτήτων του αντιπάλου που, ως τέτοια, δεν επιδέχονται κριτικής ή επιχειρηματολογίας. Διότι, πώς μπορείς άραγε να πείσεις έναν φασίστα ότι οι εχθροί του, όποιοι κι αν είναι κάθε φορά (Εβραίοι, αναρχικοί, κομμουνιστές...) δεν βρωμάνε, δεν είναι ποντίκια; Με «οσμόμετρο»; Δεν γίνεται. Το μίσος τους *δεν διαμεσολαβείται λογικά*. Δεν υπάρχει επικοινωνία.

Να επισημανθεί ότι το ύφος του άρθρου εκφέρει μια βεβαιότητα αύξησης της δυναμικής των... καθαρών ανθρώπων στην κοινωνία. Από πού πηγάζει άραγε αυτή η πεποίθηση; Ποια είναι η ενδυνάμωση της επιρροής τους; Πού να ξέρω εγώ; Πάντως, μια απάντηση προτείνουν οι ίδιοι στο ίδιο άρθρο: «Εμείς είμαστε στη Βουλή»! **Κλείνει η Παρένθεση!**

Τέλος, όπως είθισται σε ακροδεξιές οργανώσεις και κόμματα, το ψέμα είναι βασικό στοιχείο της προπαγάνδας. Και μάλιστα το ψέμα που προσπαθεί να παρουσιάσει το κόμμα και ως φιλοαριστερό, συν τοις άλλοις. Για παράδειγμα, ο κ. Χρήστος Χαρίτος, μέλος της Κεντρικής Επιτροπής του ΛΑ.Ο.Σ., σε άρθρο του με τίτλο «Πατρίδα ή Βαρβαρότητα» της 12^{ης} Μαΐου 2007³³, αναλύει τα καλά του εθνικισμού και τη συνεκτική δύναμη του έθνους. Υπερασπιζόμενος την εργατική τάξη, χρησιμοποιώντας αντιιμπεριαλιστικό, αντιπλουτοκρατικό λόγο, αναφέρει πως: «Ο εθνικισμός πιστεύει στη σύζευξη του εθνικού και του κοινωνικού, της εθνικής συλλογικότητας και των ατομικών επιλογών. Γι' αυτό και ο εθνικισμός συμπορεύεται με τη δημοκρατία (ατομικά δικαιώματα) και τον κοινωνισμό. Την ίδια ώρα όμως, είναι σε σύγκρουση με τον φιλελευθερισμό και τον μαρξισμό. Οι εργάτες έχουν πατρίδα. Πατρίδα δεν έχουν το χρηματιστικό κεφάλαιο, οι πολυεθνικές ελίτ και οι νεοταξικοί αριστεροί. Χωρίς πατρίδα όμως δεν υπάρχει ούτε ελευθερία, ούτε πολιτισμός. "Πατρίδα ή βαρβαρότητα", για να θυμηθούμε τον Καστοριάδη»!

Πω, πω! σκέφτηκα με τρόπο. «Ευτυχώς» που δεν ζει ο Καστοριάδης για να δει ποιοι τον επικαλούνται και για ποιο σκοπό. Ο Καστοριάδης. Που πάλεψε ενάντια σε κάθε λογής φασισμό, δεξιό ή αριστερό. Όμως, το θράσος

---

33. Στο ηλεκτρονικό πατριωτικό-εθνικιστικό περιοδικό e-grammes (<http://www.e-grammes.gr/article.php?id=2584>). Όπως αναφέρεται στην ιστοσελίδα, «Οι Ελληνικές Γραμμές είναι μία πατριωτική ηλεκτρονική εφημερίδα, συνέχεια της ομώνυμης εφημερίδας του Ελληνικού Μετώπου. Βασικοί ιδεολογικοί άξονες των Ελληνικών Γραμμών είναι ο Ελληνικός εθνικισμός, η δημοκρατία, η ελεύθερη οικονομία και η εθνική αλληλεγγύη». Πρόεδρος της ο Μάκης Βορίδης, γ.γ. της Ε.Π.ΕΝ. (οργάνωση που ιδρύθηκε για τη στήριξη του φυλακισμένου πραξικοπηματία Γ. Παπαδόπουλου) από την ίδρυσή της (1984) ως το 1990. Ο κ. Βορίδης είναι σήμερα βουλευτής του ΛΑ.Ο.Σ.

δεν έχει όρια! Όχι μόνο επικαλείται ο κ. Χαρίτος τον Καστοριάδη για να αντλήσει κύρος από τη μεγάλη αξία του αριστερού και ανένταχτου αυτού διανοητή, αλλά αναφέρεται και ψευδώς στον τίτλο *Σοσιαλισμός ή Βαρβαρότητα*, που ήταν το όνομα του περιοδικού που εξέδιδε ο Καστοριάδης στη Γαλλία! Χωρίς να αναφέρει ότι παραφράζει τη φράση, αλλά με τρόπο που να αποδίδει την εθνικιστική ρητορική στον μεγάλο αυτόν διανοητή. Αλλά ο μόνος τρόπος, όπως πάντα άλλωστε, για να εντοπίζει κανείς το θράσος, το ψέμα και τη χυδαιότητα είναι η γνώση και η μνήμη³⁴.

Πέρα απ' το προφανές ψέμα της παράφρασης του Καστοριάδη, εντύπωση προκαλεί η προσπάθεια χρησιμοποίησής του από ένα ακροδεξιό εθνικιστικό κόμμα. Του Καστοριάδη που, εκτός από σπουδαίος διανοητής, ήταν και δεινός αντιεξουσιαστής. Βέβαια, αυτό είναι ένα σταθερό χαρακτηριστικό της ακροδεξιάς προπαγάνδας, και του ίδιου του φασισμού επίσης. Δηλαδή, η προσπάθεια προσέλκυσης κάθε λογής ψηφοφόρου/υποστηρικτή προκειμένου να συσπειρωθεί μια μεγάλη μάζα. Σε αυτό το πλαίσιο, η προσέλκυση της εργατικής και λαϊκής τάξης είναι πάντα το μεγάλο ζητούμενο. Και είναι σε αυτή τη μάζα που η προσπάθεια κολακείας με κάθε λογής ψέμα έχει συχνά αντίκρισμα, ακριβώς επειδή (υπάρχει η φροντίδα ώστε να) είναι ο λιγότερο μορφωμένος πληθυσμός. Ο ίδιος ο Χίτλερ, τόσο στο βιβλίο του *Ο Αγών Μου* όσο και στην προεκλογική του εκστρατεία, εμφανιζόταν ως υπερασπιστής των δικαιών της εργατικής τάξης! Και δεν είναι τυχαίο αυτό: η χειραγώγηση των λαϊκών στρωμάτων είναι πάντα το ζητούμενο για την ακροδεξιά.

Σε άλλο άρθρο του, βέβαια, στην ίδια ιστοσελίδα ο κ. Χαρίτος αναφέρεται στην «εθνική και κοινωνική παρακμή που βιώνουμε στην Ελλάδα [που] είναι απόρροια της ιδεολογικής ηγεμονίας της Αριστεράς», και προτείνει «μία Συντηρητική Επανάσταση, η οποία θα κινηθεί σε 3 άξονες: στη δημιουργία μίας “ανταγωνιστικής κοινωνίας”, στην “επιστροφή του πατριωτισμού” στην πολιτική και τον δημόσιο διάλογο και στην κοινωνική υπεράσπιση των “συντηρητικών αξιών”»³⁵ Έτσι, ο ακροδεξιός λόγος έχει εμφανείς ασυνέπειες, και αποκαλύπτεται εύκολα ο πραγματικός του εαυτός, δηλαδή η εναντίωσή του σε αυτό που ονομάζουμε Αριστερά. Τώρα, το γιατί επικαλούνται αριστερούς διανοητές και αξίες είναι νομίζω προφανές: η προβολή ενός φιλολαϊκού προφίλ. [Αυτό είναι λαϊκισμός, για παράδειγμα!]

34. Λίγο παραπάνω, στο ίδιο άρθρο, ο κ. Χαρίτος αναφέρει: «οι εθνικιστές δεν πολέμησαν ποτέ την εργατική τάξη και τα δίκαια αιτήματά της. Τα θεμέλια του σύγχρονου κοινωνικού κράτους τα έβαλε ο Ιωάννης Μεταξάς, ο οποίος δεν δίστασε να βγάλει από τη φυλακή τον κομμουνιστή βουλευτή Μανωλέα για να τον κάνει υπουργό Εργασίας! Εμείς πολεμήσαμε μόνο την προσπάθεια των κομμουνιστών να καταλύσουν την εθνική ανεξαρτησία στο όνομα της παγκόσμιας επαναστάσεως»!

35. Στις 31 Μαρτίου 2007 (<http://www.e-grammes.gr/article.php?id=2530>).

Και η υπεράσπιση του εθνικισμού έγινε μέσα από την επίκληση της εργατιάς: «Οι εργάτες έχουν πατρίδα», έγραψε ο κ. Χαρίτος.

[Μια Μικρή Παρένθεση: Τις προάλλες, πηγαίνοντας στο Πάντειο για ένα συνέδριο, είδα ριγμένα στο πεζοδρόμιο κάτι φυλλάδια. Δεν άντεξα στον πει-

ρασμό: τα φωτογράφησα. Φιλεργατική μεταστροφή λαϊκ(ίστικ)ου εθνικισμού έχει κάνει τώρα τελευταία η Χρυσή Αυγή. Παρόμοια με του ΛΑ.Ο.Σ. Κάτι συμπτώσεις! **Κλείνει η Παρένθεση]**

Πάντως, είναι αξιοσημείωτη η προσπάθεια του ΛΑ.Ο.Σ. να αποτινάξει από πάνω του τον χαρακτηρισμό του ακροδεξιού κόμματος. Γι' αυτό επικαλείται συνεχώς και τη συμπάθειά του για διάφορους αριστερούς. Γι' αυτό επικαλείται συνεχώς τη λαϊκή μάζα. Και γι' αυτό επαναλαμβάνει ασταμάτητα τη δημοκρατικότητά του που προκύπτει, όπως λένε, από την εκλογή του στο ελληνικό κοινοβούλιο. Κι ας παραθέτει ψευδώς τους αριστερούς! Κι ας έχει υπάρξει η λαϊκή μάζα συχνά δεξαμενή λαϊκίστικων και εθνικιστικών πρακτικών. Κι ας είναι ιστορικά γνωστό πως πολλοί ακροδεξιοί έχουν ανέβει στην εξουσία μέσα από τις εκλογές. Και γι' αυτό οι βουλευτές του ΛΑ.Ο.Σ. επιτίθενται σε όποιον τους αποδώσει τον χαρακτηρισμό του ακροδεξιού προσωποποιώντας πετυχημένα την κουβέντα προκειμένου να αποφύγουν την πολιτική ουσία. «Συγνώμη κύριε, με ξέρετε προσωπικά και τα λέτε αυτά για μένα; Πώς ξέρετε ότι εγώ έχω αυτές τις ακραίες θέσεις; Με ξέρετε κι από χτες;», έχει επανειλημμένως αντιτάξει ο βουλευτής κ. Κυριάκος Βελόπουλος σε (αριστερούς) συνομιλητές/συναδέλφους του που τον κοιτούσαν ανήμποροι να απαντήσουν. Να απαντήσουν ότι, ο κάθε βουλευτής εκλέγεται υπό τη σκέπη του ΛΑ.Ο.Σ. (και οποιουδήποτε άλλου κόμματος) επειδή φέρει τις

βασικές θέσεις αυτού, την ιδεολογία του και τα πολιτικά του χαρακτηριστικά. Με τις ατομικές του διαφοροποιήσεις, φυσικά, αλλά στη βάση των θέσεων του ΛΑ.Ο.Σ. Όταν, λοιπόν, συζητά κανείς μαζί του, δεν συνομιλεί με έναν ανεξάρτητο βουλευτή, τις θέσεις του οποίου πρέπει να γνωρίζει προσωπικά. Αυτές τις γνωρίζει ο κ. Καρατζαφέρης, ο οποίος γνωρίζοντάς τον επέλεξε για υποψήφιο βουλευτή του κόμματός του.

Τι να γνώριζε, άραγε, ο κ. Καρατζαφέρης για τον κ. Κυριάκο Βελόπουλο και τον ενέταξε στο κόμμα, του οποίου τώρα είναι εκπρόσωπος Τύπου; Που να ξέρω εγώ; Πάντως, ο κ. Βελόπουλος είχε κάψει το 2000 αντίτυπα του βιβλίου του Ανδρουλάκη στη Θεσσαλονίκη³⁶. Επίσης, ενεπλάκη και σε άλλο σοβαρό επεισόδιο, πάλι στη Θεσσαλονίκη. Ας δούμε την επίσημη καταγγελία: «Το Ελληνικό Παρατηρητήριο των Συμφωνιών του Ελσίνκι (Ε.Π.Σ.Ε.) καταγγέλλει το κάψιμο βιβλίων βαλκανικών χωρών στην Έκθεση Βιβλίου Θεσσαλονίκης, στις 28/5/2002, που φέρονται να έκαναν, μετά από προτροπή γνωστής μισαλλόδοξης τηλεοπτικής εκπομπής, γνωστά ακροδεξιά στοιχεία...». Η εκπομπή ήταν του δημοσιογράφου του καναλιού Best Channel, κ. Βελόπουλου, ο οποίος καταγγέλλεται ότι ανέπτυξε τη γνωστή παραφιλολογία περί «κομιτατζήδων» και «νεοραγιάδων». Ο όχλος των ακροδεξιών είχε συγκεντρωθεί στο «περίπτερο» του κ. Βελόπουλου, που φιλοξενούνταν επίσης στην Έκθεση Βιβλίου, πριν το συμβάν. Και οι λιγιστοί αστυνομικοί δεν παρενέβησαν, παρόλο που ήταν ενήμεροι³⁷!

Το πιο σημαντικό χαρτί στην προσπάθεια του ΛΑ.Ο.Σ. να εμφανιστεί ως ένα φιλολαϊκό πατριωτικό κόμμα είναι η απειλή μηνύσεων κατά όποιου τον χαρακτηρίζει ως ακροδεξιό – εξ ου και η επίθεση Βελόπουλου στους αριστερούς βουλευτές στα τηλεοπτικά παράθυρα αλλά και σε όποιον «τολμήσει» να τον αποκαλέσει έτσι. Οι απειλές αυτές απευθύνονταν μέχρι σήμερα προς τους δημοσιογράφους, μιας και αυτοί διαμορφώνουν τις εκλογικές προτιμήσεις. Με αυτούς όμως ήταν πολύ εύκολα τα πράγματα, καθώς επιθυμούσαν

---

36. Επ' αυτού είχε γίνει σχετική ανακοίνωση από τον ΣΥΝ και τον τότε πρόεδρό του, Νίκο Κωνσταντόπουλο (7/3/2000).

37. Το Ε.Π.Σ.Ε. κατήγγειλε την αποσιώπηση του σοβαρού γεγονότος από τους οργανωτές της Έκθεσης, κάλεσε το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης «να εξετάσει την καταγγελία πως το κάψιμο προκλήθηκε από προτροπή τηλεοπτικής εκπομπής, γνωστής για το συνεχώς μισαλλόδοξο περιεχόμενό της, και, αν επιβεβαιωθεί, να επιβάλει τις προβλεπόμενες κυρώσεις», και κατέθεσε «μηνυτήρια αναφορά στην Εισαγγελία Θεσσαλονίκης για τη διερεύνηση του ενδεχομένου διάπραξης διάφορων αδικημάτων, περιλαμβανόμενης και της παραβίασης του αντιρατσιστικού (και πλήρως ανεργού) νόμου 927/1979 και από την τηλεοπτική εκπομπή που έκανε την προτροπή» (Δελτίο Τύπου του Ε.Π.Σ.Ε., στις 30/5/2002).

τη συμμετοχή τους στα «τηλεπαράθυρα» και ήταν με προθυμία κάθε τέτοιο χαρακτηρισμό. Προσφάτως όμως έχουν βάλει στον στόχο και τους επιστήμονες! Έτσι, στις **28 Μαρτίου 2008** με πληρεξούσιο δικηγόρο ο ΛΑ.Ο.Σ. έστειλε εξώδικο στο Πανεπιστήμιο Μακεδονίας με αφορμή τη διοργάνωση συνεδρίου, στο οποίο δύο πολιτικοί επιστήμονες που εξέταζαν το κομματικό μας σύστημα αναφέρονταν στον ΛΑ.Ο.Σ. ως ακροδεξιό κόμμα. Θα παραθέσω τα περιστατικά όπως τα περιγράφει το ίδιο το... φιλολαϊκό αυτό κόμμα μέσα από (εκτενές απόσπασμα από) το εξώδικο, το οποίο υπάρχει αναρτημένο στην ιστοσελίδα του κόμματος.

ΕΞΩΔΙΚΗ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

Σε ανακοίνωση Τύπου του Πανεπιστημίου σας σχετικά με διημερίδα του, η οποία πρόκειται να λάβει χώρα στις 3 και 4 Απριλίου 2008, με θέμα: «Το νέο κομματικό τοπίο στην Ελλάδα», περιλαμβάνεται ενότητα υπό τον τίτλο «Το δεξιό άκρο του κομματικού συστήματος» στην οποία όλως αυθαιρέτως, στρεβλωτικώς, και αβασανίστως, εντάσσονται οι δύο και μοναδικές ομιλίες της ενότητας, οι οποίες, και οι δύο, αναφέρονται στον «Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό» (ΛΑ.Ο.Σ).

Η μία μάλιστα εξ αυτών της άγνωστης σε εμάς κ. Βασιλικής Γεωργιάδου, επίκουρης Καθηγήτριας του Παντείου Πανεπιστημίου, φέρει τον, εξόφθαλμα συκοφαντικό και απαξιωτικό για τον Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό, τίτλο: «Πως γεμίζει η δεξαμενή της Άκρας Δεξιάς; Σύνθεση και προέλευση των ψηφοφόρων του ΛΑΟΣ στις εκλογές του 2004 και 2007».

Όπως είναι πανελληνίως γνωστό οι σκοποί του Κόμματός μας και τα μέσα για την επίτευξή τους είναι απόλυτα δημοκρατικά και το Κόμμα μας σέβεται το πολίτευμα της Χώρας λειτουργώντας στα πλαίσια της δημοκρατικής νομιμότητας. [...]

Δεν αντιλαμβανόμαστε λοιπόν γιατί ένα δημοκρατικό κόμμα όπως ο ΛΑ.Ο.Σ., του οποίου οι κύριοι άξονες της πολιτικής του ιδεολογίας προβάλλουν τα εθνικά και κοινωνικά θέματα της χώρας (π.χ. Σκοπιανό, Κύπρος, υπερκέρδη Τραπεζών, ανεργία), θα πρέπει αυθαίρετα να ταυτίζεται με το «δεξιό άκρο του κομματικού συστήματος» και με την «Άκρα Δεξιά», από ετεροπροσδιορισμούς προερχόμενους από υποτιθέμενους πανεπιστημιακούς διδασκάλους, εκτός εάν οι τελευταίοι, προδίδοντας την ακαδημαϊκή αποστολή τους, και υπό το κάλυμμα της πανεπιστημιακής τους ασυλίας, υπηρετούν αντεθνικά και οικονομικά συμφέροντα, τα οποία προσπαθούν με κάθε τρόπο να σπιλώσουν τις προσπάθειές μας για μια δικαιότερη κοινωνία και μια αξιοπρεπέστερη εθνική στάση.

Θεωρούμε ότι οι διοργανωτές της διημερίδας, στα πλαίσια της υποχρέωσής τους να διασφαλίσουν την ακαδημαϊκή προσέγγιση των θεμάτων της, χωρίς να παραβιάζουν και να περιφρονούν την δημοκρατική νομιμότητα, οφείλουν αφενός μεν να διαφοροποιήσουν τον τίτλο της εν λόγω ενότητας η οποία συκοφα-

ντικά αναφέρεται στον Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό («η εναλλακτική πρόταση του κομματικού συστήματος») είναι αυτό που εκφράζει ο ΛΑ.Ο.Σ, πέραν της όποιας Δεξιάς και Αριστεράς, όπως μπορεί κανείς εύκολα να διαπιστώσει από την κομματική προέλευση των σημαντικότερων στελεχών του), και αφετέρου να ανακαλέσουν στην τάξη την προαναφερθείσα συγκεκριμένη ομιλήτρια που παραβλέπει την δημοκρατική μας παρουσία, ζητώντας να επαναπροσδιορίσει τον τίτλο της ομιλίας της με αυστηρούς - και όχι «καφενειακούς» και συκοφαντικούς-επιστημονικούς όρους και όχι με εσώψυχες υποκειμενικότητες και κομματισμούς.

Άλλωστε η επιστήμη πρέπει να συνδέεται με την πραγματικότητα και όχι με κατάβαθα κακίας και μεροληψίας των φερομένων ως «επιστημόνων». [...] Επιφυλασσόμενοι για τα νόμιμα δικαιώματά μας να προσφύγουμε στην Ελληνική Δικαιοσύνη για να προασπίσουμε την φυσιογνωμία του κόμματός μας, κατά παντός υπευθύνου που επιχειρεί τον πολιτικό και κοινωνικό διασυρμό του, ευχόμεθα παράλληλα επιτυχία στην διεξαγωγή της διημερίδας του Πανεπιστημίου Μακεδονίας της σχετικής με «Το νέο κομματικό τοπίο στην Ελλάδα» στο μέτρο που με αντικειμενικότητα και επιστημονική μεθοδολογία αντικρύζει το θέμα.

Θα ήταν πάντως παράλειψή μας εάν, λαμβάνοντας υπόψη τα Τμήματα που την διοργανώνουν (Τμήμα Διεθνών και Ευρωπαϊκών, Οικονομικών και Πολιτικών Σπουδών, Τμήμα Βαλκανικών, Σλαβικών και Ανατολικών Σπουδών), δεν εκφράζαμε την απορία μας, γιατί στα πλαίσια των εκδηλώσεων του εορτασμού των πενήντα χρόνων λειτουργίας του Πανεπιστημίου Μακεδονίας, αντί της εν λόγω διημερίδας, δεν διοργανώνεται διημερίδα στοχεύουσα στην προβολή των δικαιών μας στην Μακεδονία, εν όψει της έκρυθμης καταστάσεως που διαμορφώνεται στα Βαλκάνια. Μια τέτοια εκδήλωση, πολύ πιο συμβατή με το ερευνητικό περιεχόμενο των προαναφερθέντων Τμημάτων, αφενός μεν θα δικαιολογούσε και την ονομασία του Πανεπιστημίου (Μακεδονίας), αφετέρου δε θα προσέφερε πολύτιμες υπηρεσίες στην βαλλόμενη σήμερα από πολλές πλευρές, εξωτερικές και εσωτερικές, Μακεδονία μας.

Τα σχόλια είναι περιττά. Έστειλα το εξώδικο στον Γιάννη για να γελάσουμε. Και μου είπε:

– Η απάντηση στον ΛΑ.Ο.Σ. είναι φυσικά το ίδιο το ίδιο εξώδικο.

Γι' αυτό και το παραθέτω, σκέφτομαι...

- Αν δεν ήσασταν ακροδεξιό κόμμα, συνεχίζει σαν να απευθύνεται σε αυτό, δεν θα αισθανόσασταν ότι απειλείστε από τέτοιους χαρακτηρισμούς. Άλλωστε, αυτό κάνουν τα παραδοσιακά ακροδεξιά κόμματα όταν κάτι δεν τους αρέσει: σε στέλνουν στα δικαστήρια!
- Φαντάζεσαι να σου κάνει μήνυση το Κ.Κ.Ε. επειδή αποκαλείς τον ΣΥ.ΡΙΖ.Α.

αριστερό κόμμα; Η το ΠΑ.ΣΟ.Κ. επειδή το αποκαλείς δεξιό; Ε, ρε πλάκα...
 – Όποιος έχει τη μύγα μυγιάζεται, λέει ο ελληνικός λαός. Ως... λαϊκό κόμμα
 θα έπρεπε να το ξέρουν!

Στην πραγματικότητα, βέβαια, δεν σε στέλνουν στα δικαστήρια επειδή εκεί υπάρχει ο κίνδυνος να αποδειχτεί η αλήθεια³⁸. Σε απειλούν όμως με δικαστική αγωγή. Σου προβάλλουν τον κίνδυνο να μπλέξεις. Για να φοβάσαι! Ο φόβος είναι ο καλύτερος μηχανισμός ελέγχου άλλωστε! Αυτό αναφέρθηκε στην πρώτη παρένθεση αυτού του βιβλίου (αυτή που είναι η πιο καίρια για την κατανόηση ολόκληρου του *Πολιτικού Ημερολογίου*): ο φόβος εμφορείται από τον κίνδυνο, υπαρκτό η μη. Μάλιστα, ο κίνδυνος καλύτερα να μην είναι υπαρκτός ώστε να μπορεί να γίνει η επίκλησή του οποτεδήποτε και ασταμάτητα!

Έτσι, κανένας από τους παρουσιαστές των ειδήσεων και πολιτικών εκπομπών στην τηλεόραση δεν αναφέρεται στον ΛΑ.Ο.Σ. ως ακροδεξιό κόμμα. Έτσι χτίζεται και η προσωνυμία του «λαϊκού, δεξιού κόμματος»! Πέρασε η γραμμή του στα μέσα που διαμορφώνουν τη γνώμη. Στα μέσα που δεν θέλαν να τον θίξουν ούτως ή άλλως. Αφού αυτά τον προέβαλαν.

Το βράδυ της ίδιας μέρας που διάβασα αυτό το εξώδικο έκανα «ζάπινγκ» αναζητώντας καμιά καλή ταινία στην τηλεόραση. Εθελουφλούσα! Κι όμως, έπεσα σε κάτι ενδιαφέρον και πάλι. Πάντα έδινα ιδιαίτερη βαρύτητα στην προπαγάνδα και τους μηχανισμούς της, τους οποίους μελέτησα άλλωστε στα πλαίσια της επιστημονικής μου έρευνας. Και ήταν ενδιαφέρον να τη βλέπω μπρος στα μάτια μου.

Είναι Παρασκευή 4 Απριλίου 2008, μία ώρα μετά τα μεσάνυχτα. Στο κανάλι ΤΗΛΕΑΣΤΥ δείχνει μια εκπομπή της τηλεπαρουσιάστριας (και καθηγήτριας στο πανεπιστήμιο) Άννας Παναγιωταρέα (πιθανώς αναμετάδοση, αφού η κ. Παναγιωταρέα έχει εκπομπή στην κρατική τηλεόραση). Καλεσμένος της ο αρχηγός του ΛΑ.Ο.Σ. κ. Καρατζαφέρης. Είναι η επομένη της μέρας που η χώρα μας γιορτάζει την... εθνική μας επιτυχία να αναβληθεί (μέσω της άσκησης βέτο)

---

38. Να συγκεκριμενοποιηθεί, δηλαδή, η ταυτότητά του. Αν κάνουν μήνυση σε κάποιον επειδή τους αποκαλεί ακροδεξιό κόμμα θα πρέπει να αποδείξουν δύο πράγματα. Το ένα είναι ότι ο χαρακτηρισμός «ακροδεξιός» είναι ύβρις και όχι τυπολογική κατηγορία που χρησιμοποιείται διεθνώς στις πολιτικές επιστήμες αναφορικά με την τοποθέτηση των κομματικών τάσεων εντός του πολιτικού και κομματικού φάσματος. Το άλλο είναι ότι το κόμμα ΛΑ.Ο.Σ. θα πρέπει να αποδείξει ότι δεν έχει τα χαρακτηριστικά αυτά που χαρακτηρίζουν ένα κόμμα ακροδεξιό, σύμφωνα με τη διεθνή βιβλιογραφία. Θα πρέπει δηλαδή να βγάλει ανειδίκευτους δεκάδες αναγνωρισμένους πολιτικούς επιστήμονες και ερευνητές ανά τον κόσμο.

για 8 μήνες η συζήτηση για το αν θα μπει η F.Y.R.O.M. στο N.A.T.O.! Είπε λοιπόν ο κ. Καρατζαφέρης τα ακόλουθα ενδεικτικά και ενδιαφέροντα:

- Το βέτο είναι μια επιτυχία, βεβαίως, αλλά όμως είναι μια υπαναχώρηση γιατί η Ελλάδα ζητά σύνθετο όνομα που να περιέχει τον όρο Μακεδονία. Εμείς, σε αντίθεση με τα άλλα τέσσερα κόμματα, είμαστε με το 80% του λαού(!) που δεν θέλει τον όρο Μακεδονία.

Σε ερώτηση της κ. Παναγιωταρέα είπε πως εμπιστεύεται τις δημοσκοπήσεις. Πρότεινε, όμως, αντ' αυτών να γίνονται δημοψηφίσματα.

[Ωραία τα δημοψηφίσματα. Ακούγεται πολύ δημοκρατική η άποψη. Και πολύ βολική, τώρα που τα μέσα διαμόρφωσης της κοινής γνώμης έχουν μόνιμη «σύμβαση» με τους εκπροσώπους του ΛΑ.Ο.Σ.]

- Αφού καταφέραμε το βέτο για το σύνθετο όνομα, γιατί να μην ήμασταν πιο σκληροί μην αποδεχόμενοι ούτε το σύνθετο όνομα; Άλλωστε, αν αυτοί έχουν δικαίωμα στο όνομα εδώ και 50 χρόνια, εμείς το έχουμε εδώ και 2.500 χρόνια!

[Ωραία άποψη. Προβάλλει την κατανόηση και τη φιλία των λαών!]

- Καλό, λοιπόν το βέτο, κατ' αρχήν, αλλά είναι μια επιτυχία που πρέπει να κεφαλαιοποιήσουμε. Πώς; Προβάλλοντας από τώρα Casus Belli! Όπως έκανε η Τουρκία μ' εμάς, και τώρα τα 6 μίλια στο Αιγαίο έχουν παγιωθεί. Αν δηλαδή αυτοί ονομαστούν Μακεδονία, τότε θα πρέπει κι εμείς να συνεχίσουμε τον αλυτρωτικό αγώνα για την υπόλοιπη Μακεδονία, έτσι δεν είναι;

[Η επίκληση της Τουρκίας ως άλλοθι. Όλα τα όμοια άκρα ενός μανιαϊστικού διπόλου επικαλούνται το ένα το άλλο για άλλοθι. Ο ΛΑ.Ο.Σ. την επιθετική Τουρκία. Ο Μπους τον κάθε (άλλο) τρομοκράτη. Ο Θεός τον Διάβολο! Και τα γουρούνια στη Φάρμα των Ζώων τον Άνθρωπο! Καλό Κόλπο...]

- Εν συνεχεία τον άκουσα ξανά να λέει: τα σύνορα δεν αλλάζουν μόνο από Βορρά προς Νότο...

[Η επανάληψη του μοτίβου είναι κλασικό στοιχείο της προπαγάνδας. Να σημειωθεί ότι, σε δύο συνεχόμενες φορές που τον πετυχαίνω στην τηλεόραση, ακούω και το ίδιο επιχείρημα. Το ίδιο συμβαίνει και με τους υπόλοιπους βουλευτές του ΛΑ.Ο.Σ.: συνεχής επανάληψη.]

- Και μετά απ' όλα αυτά, είπε επί λέξει: Το κόμμα που κυβερνά τα Σκόπια είναι ακραίοι, εθνικιστές... Σαν τη δική μας Χρυσή Αυγή!

[Τελικά βρήκα την απολαυστικότερη κωμωδία! Τι γέλιο είναι αυτό βραδιάτικα. Καλύτερο κι από ταινία!]

Κι αφού είπε όλα αυτά τα ωραία ο κ. Καρατζαφέρης, του απηύθυνε μια ερώτηση η κ. Παναγιωταρέα, την οποία προλόγισε ως εξής: «Εσείς που είστε ένα δεξιό, με τα όλα του, κόμμα, για πέστε μου...».

[Καταλάβατε τηλεθεατές; Δεν είναι ακρότητες αυτά που ακούσατε. Είναι οι θέσεις ενός κανονικού δεξιού κόμματος. Δεξιού με τα όλα του. Δεξιό είναι! Όχι ακροδεξιό! Δεξιό. Δεξιό. Δεξιό. Δεξιό. Δεξιό. Δεξιό...]

Και ο ΛΑ.Ο.Σ. αναφέρει ως μεγάλη επιτυχία του το ότι πέτυχε την απόσυρση του βιβλίου της Ιστορίας της ΣΤ΄ Δημοτικού...

* * *

Όταν διηγήθηκα τα παραπάνω στην Τριανταφυλλιά, είπε με έκπληξη:

- Μου φαίνεται πως πρέπει να αρχίσω να βλέπω περισσότερη τηλεόραση. Έχω μείνει πίσω!
- Όχι Τριανταφυλλιά μου, δεν είναι αυτό. Εγώ που τα γράφω αυτά δεν βλέπω τηλεόραση. Την έχω κλείσει, σχεδόν, εδώ και μήνες. Όποτε κι αν ανοίξεις τηλεόραση το σκηνικό είναι όχι απλώς ίδιο –ως λόγος και ουσία– αλλά και πανομοιότυπο φαστικά και φραστικά. Πλήξη και αηδία...
...Αυτά τα παραδείγματα είναι όλες κι όλες οι φορές που άνοιξα τηλεόραση! Και αυτό είναι το πιο ανησυχητικό.

* * *

Είναι σημαντικό να αναφερθεί το εξής. Παραβρέθηκα κάποια στιγμή σε μια συζήτηση σχετικά με το προαναφερθέν βιβλίο Ιστορίας όπου οι συμμετέχοντες το επικροτούσαν θερμά. Όταν είπα ότι το βιβλίο περιείχε κάποιες ατυχέστατες εκφράσεις (π.χ. “συνωστισμός των Ελλήνων στο λιμάνι της Σμύρνης”) που, ως τέτοιες, προκαλούν δυσφορία, ένιωσα να με κοιτούν με εκείνο το βλέμμα που αυτομάτως σε κατατάσσει στους... Άλλους. Μερικούς μήνες μετά, σε άλλη φάση και με τελείως διαφορετικούς ανθρώπους, αναφέρθηκε το θέμα του βιβλίου το οποίο όλοι καταδίκάζαν με φανατισμό. Όταν είπα ότι το βιβλίο είναι, εντούτοις, γραμμένο με τις πιο σύγχρονες παιδαγωγικές μεθόδους, έγινα ξανά ο... Εχθρός. Όταν δε έφερα στην κουβέντα το θέμα της συνέπειας... «Αν αγανακτείτε με τη φράση “συνωστισμός...” και θεωρείτε ότι τα παιδιά της ΣΤ΄ δημοτικού πρέπει να μαθαίνουν την αλήθεια επακριβώς, τότε θα πρέπει να είστε διατεθειμένοι να ειπωθεί στα παιδιά η αλήθεια και για τους βιασμούς και άλλες φρικαλεότητες που έκανε ο ελληνικός στρατός καθώς προχωρούσε προς την Άγκυρα.». Πλέον δεν ήταν μόνο τα βλέμματα που με κοιτούσαν με αντιπαλότητα η συμμετοχή μου στον διάλογο τέθηκε ως ζήτημα από ορισμένους! Οι οποίοι, σημειωτέων, σε όλα τα άλλα θέματα της κουβέντας έδειχναν ανοιχτοί και προοδευτικοί.

Έχει μοναξιά η έξοδος απ’ το δίπολο!

* * *